

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-338/17

**Virginie Marie Gabrielle Guigo
împotriva
Fond „Garantirani vzemaniya na rabotnitzite i sluzhitelite”**

(cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad)

„Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului – Directiva 2008/94/CE – Articolele 3 și 4 – Suportarea creanțelor lucrătorilor salariați de către instituțiile de garantare – Limitarea obligației de plată a instituțiilor de garantare – Excluderea creanțelor salariale născute cu mai mult de trei luni înainte de transcrierea în registrul comerțului a hotărârii de deschidere a procedurii de reorganizare judiciară”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 25 iulie 2018

Politica socială — Apropierea legislațiilor — Protecția lucrătorilor în cazul insolabilității angajatorului — Directiva 2008/94 — Limitarea obligației de plată a instituțiilor de garantare — Reglementare națională care exclude creanțele salariale născute cu mai mult de trei luni înainte de transcrierea în registrul comerțului a hotărârii de deschidere a procedurii de reorganizare judiciară — Admisibilitate

(Directiva 2008/94 a Parlamentului European și a Consiliului)

Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum articolul 4 alineatul 1 din Zakon za garantiranite vzemania na rabotnitsite i sluzhitelite pri nesastoyatelnost na rabotodatelia (Legea privind protecția creanțelor lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului), care nu garantează creanțele salariale ale lucrătorilor salariați al căror raport de muncă a încetat cu mai mult de trei luni înainte de transcrierea în registrul comerțului a hotărârii privind deschiderea procedurii de reorganizare judiciară care îl vizează pe angajatorul lor.

Trebuie arătat că situațiile în care este permisă limitarea obligației de plată a instituțiilor de garantare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 4 din Directiva 2008/94, trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte (a se vedea prin analogie Hotărârea din 17 noiembrie 2011, van Ardenne, C-435/10, EU:C:2011:751, punctul 34, precum și Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Gomes Viana Novo și alții, C-309/12, EU:C:2013:774, punctul 31). Cu toate acestea, o astfel de interpretare restrictivă nu poate avea drept efect lipsirea de conținut a posibilității rezervate în mod explicit statelor membre de a limita respectiva obligație de plată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Gomes Viana Novo și alții, C-309/12, EU:C:2013:774, punctul 32).

În speță, articolul 6 din Legea privind protecția creanțelor salariaților a stabilit ca dată de referință, în conformitate cu articolul 3 al doilea paragraf din Directiva 2008/94, data la care hotărârea de deschidere a procedurii de reorganizare judiciară a fost transcrisă în registrul comerțului.

Or, în temeiul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din directiva menționată, statele membre au posibilitatea de a limita plata de către instituția de garantare, în cazul în care raportul de muncă a încetat înainte de această dată de referință, și de a o acorda numai lucrătorilor salariați al căror raport de muncă a încetat în cursul ultimelor trei luni anterioare acestei date, cum prevede articolul 4 alineatul (1) din Legea privind protecția creanțelor salariaților. Astfel, excluderea lucrătorilor salariați al căror raport de muncă a încetat anterior acestei perioade nu afectează protecția minimă prevăzută la articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2008/94, din moment ce acești lucrători nu au, față de angajatorul insolubil, creanțe neplătite care rezultă din contractul lor de muncă sau din raportul de muncă apărute în cursul ultimelor trei luni anterioare datei de referință menționate.

(a se vedea punctele 34-37 și dispozitivul)